

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 234

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 martie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		prin compensare a obligațiilor fiscale potrivit prevederilor art. VIII alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare.....	
Decizia nr. 95 din 4 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare	1-3		3-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
166. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor metodologice privind stingerea		40. — Decizie privind asigurarea informării corecte și a pluralismului.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95 din 4 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Horea Ștefan Sergiu Anderco în Dosarul nr. 3.736/2003 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată. Se apreciază că dispozițiile legale criticate, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003, nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Totodată se susține că prin ordonanță de urgență se poate reglementa în domenii rezervate legilor organice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 iulie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.736/2003, **Tribunalul București — Secția I penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare. Excepția a fost ridicată de Horea Ștefan Sergiu Anderco, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003, prin care au fost modificate prevederile alin. 1 al art. 155 din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale, deoarece privesc domeniul legilor organice, așa cum este Codul de procedură penală, care nu pot fi modificate sau abrogate de către Guvern, iar pe de altă parte, că nu au fost îndeplinite cerințele constituționale pentru emiterea ordonanței de urgență, în sensul că nu a existat un caz excepțional care să o justifice, potrivit dispozițiilor art. 114 alin. (4) teza întâi din Constituție. Se mai afirmă că ordonanța de urgență este contrară și art. 107 alin. (4), deoarece nu a fost contrasemnată de ministrul administrației publice și internelor, precum și prevederilor art. 114 alin. (4) teza a doua, referitoare la condițiile intrării în vigoare a ordonanțelor de urgență.

Tribunalul București consideră excepția ca fiind neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003 a fost emisă cu respectarea dispozițiilor constituționale, într-un caz excepțional și într-o perioadă în care Parlamentul se afla în sesiune.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență.

Avocatul Poporului arată că, în ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003, față de prevederile art. 115 alin. (1) și (4) din Constituția României, excepția este neîntemeiată. Se motivează că ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi de abilitare, ci o măsură de ordin constituțional ce permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, care impune adoptarea unor soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Se mai precizează că numai Curtea Constituțională are posibilitatea să stabilească dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003 a fost adoptată în condițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, față de prevederile art. 108 alin. (4) din Constituție, se apreciază că textul constituțional invocat nu are incidență în cauză. În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 155 din Codul de procedură penală, modificate după cum urmează: dispozițiile alin. 1, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 11 iulie 2003 (ordonanță aprobată prin Legea nr. 359/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 5 septembrie 2003), iar dispozițiile alin. 2, prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003. Textul de lege criticat are următorul conținut: *„Arestarea inculpatului dispusă de instanță poate fi prelungită, în cursul urmăririi penale, motivat, dacă temeiurile care au determinat arestarea inițială impun în continuare privarea de libertate sau există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate.*

În cazul prevăzut în alin. 1, prelungirea duratei arestării inculpatului poate fi dispusă de instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond sau de instanța corespunzătoare în a cărei circumscripție se află locul de deținere.”

Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, deși autorul excepției susține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, critica vizează, în realitate, întregul conținut al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003, prin care a fost modificat alin. 1 al art. 155, cu motivarea, în esență, că au fost încălcate prevederile constituționale ale art. 107 alin. (4) și ale art. 114 alin. (1) și (4), întrucât reglementările Codului de procedură penală aparțin domeniului legii organice, astfel că nu pot fi modificate și completate printr-o ordonanță a Guvernului. Se consideră că, de vreme ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003 este neconstituțională, deoarece a fost adoptată prin încălcarea unor prevederi constituționale, același caracter trebuie să-l aibă și dispozițiile adoptate prin acest act normativ.

Potrivit Constituției republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și renumerotarea textelor, art. 107 alin. (4), privind semnarea și contrasemnarea actelor Guvernului, a devenit art. 108 alin. (4), iar art. 114 alin. (1), privind emiterea ordonanțelor în baza unei legi de abilitare, precum și cele ale alin. (4), referitor la condițiile de adoptare și de intrare în vigoare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, a devenit art. 115 alin. (1), respectiv alin. (4) și (5). În legătură cu invocarea dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, Curtea urmează a avea în vedere condițiile prevăzute în textele constituționale în vigoare la data emiterii actului normativ care constituie obiectul excepției, al căror cuprins este în mare măsură diferit de cel al dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) în redactarea actuală a Constituției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

I. Primul motiv al criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 se bazează, în esență, pe susținerea că prevederile Codului de procedură penală sunt de domeniul legii organice și deci nu puteau fi modificate prin ordonanță de urgență emisă de Guvern. Analizând această critică de neconstituționalitate, Curtea constată că nu este întemeiată. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit că ordonanțele de urgență pot fi emise de Guvern și în domeniul legilor organice, restricția pentru această categorie de legi nefiind prevăzută decât pentru ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare, conform art. 114 alin. (1) din Constituție.

II. Curtea nu poate reține nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2003 conform căreia nu se justifică emiterea acesteia întrucât nu exista un caz excepțional, așa cum prevedea art. 114 alin. (4) din Constituție.

Analizând această susținere în lumina textului constituțional în vigoare la data adoptării ordonanței de urgență, invocat de autorul excepției, Curtea reține că, așa cum rezultă din conținutul Notei de fundamentare care a însoțit Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2003, dubla condiție a existenței cazului excepțional și a urgenței a fost îndeplinită conform cerințelor constituționale prevăzute de art. 114 alin. (4) pentru adoptarea ordonanței de urgență criticate. În esență, Guvernul a avut în vedere că „previzibilitatea legii de procedură penală, calitatea normei de procedură penală de a nu da naștere la interpretări diferite, constituie una dintre cerințele care se desprind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, iar în situațiile în care această cerință nu este îndeplinită, se impune, de urgență, o modificare legislativă“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Horea Ștefan Sergiu Anderco în Dosarul nr. 3.736/2003 al Tribunalului București – Secția I penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor metodologice privind stingerea prin compensare a obligațiilor fiscale
potrivit prevederilor art. VIII alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004
pentru reglementarea unor măsuri financiare**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale dispozițiilor art. VIII alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind stingerea prin compensare a obligațiilor fiscale potrivit prevederilor art. VIII alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare,

cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 8 martie 2004.
Nr. 166.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE
privind stingerea prin compensare a obligațiilor fiscale potrivit prevederilor art. VIII alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare

A. Compensarea sumelor reprezentând accizele aferente cantităților de carburanți care se utilizează efectiv pentru funcționarea navelor de către societățile comerciale care desfășoară activități de transport naval, achitate până la data de 31 decembrie 2003 și nestinse în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2000 privind stingerea unor obligații bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 499/2001, se efectuează, în primul rând, cu obligațiile față de bugetul de stat, iar apoi cu cele reprezentând contribuții sociale, datorate până la data de 31 decembrie 2003 și neachitate de aceste societăți comerciale, până la data compensării.

suma obligațiilor restante față de bugetul de stat și cele provenind din contribuțiile sociale. Pe baza sumei stabilite prin actul de control și a situației centralizatoare, organul de colectare va proceda la întocmirea notei de compensare.

Ordinea de efectuare a compensării este cea prevăzută la art. 105 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 și se vor compensa obligațiile fiscale datorate până la data de 31 decembrie 2002.

5. Conform prevederilor art. 105 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, organul de colectare va înștiința în scris beneficiarul despre compensarea efectuată, în termen de 7 zile de la data efectuării compensării, iar în cazul în care au rămas sume reprezentând accize necompensate, i se va preciza beneficiarului că urmează să inițieze de îndată procedura prevăzută la lit. B.

1. Obligațiile datorate bugetului de stat, reprezentând impozite și taxe, scadente până la data de 31 decembrie 2003, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestora, neachitate de societățile comerciale care desfășoară activitate de transport naval, denumite în continuare *beneficiari*, se sting prin compensare cu sumele reprezentând accizele aferente cantităților de carburanți care se utilizează efectiv pentru funcționarea navelor de către aceste societăți beneficiare, achitate până la data de 31 decembrie 2003 și nestinse până la data compensării.

B. Pentru sumele rămase necompensate după efectuarea procedurii de la lit. A, beneficiarii vor iniția procedura de compensare în limita sumei înscrise în comunicarea prevăzută la lit. A pct. 5.

1. Obligațiile, reprezentând impozite, taxe, dobânzi și penalități de întârziere, datorate la 31 decembrie 2003 de agenții economici furnizori ai societăților comerciale de transport naval, denumiți în continuare *furnizori*, și neachitate până la această dată, se sting prin compensare cu sumele reprezentând accize rămase necompensate, în limita datoriilor provenite din relațiile contractuale încheiate între furnizori și beneficiari și neachitate de către beneficiarii respectivi.

2. Beneficiarii vor depune o cerere de compensare a sumelor respective, la organul fiscal, conform prevederilor art. 105 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în limita sumelor datorate bugetului de stat, precum și a creanțelor provenite din contribuțiile sociale.

2. Pentru compensarea obligațiilor prevăzute la pct. 1, beneficiarul inițiază procesul-verbal de compensare a obligațiilor de plata, în 4 exemplare originale, conform modelului prezentat în anexa la prezentele norme metodologice.

În baza acestei cereri de compensare, precum și a cererii de compensare și a documentației prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2000, deja depuse la organul fiscal de către beneficiari și nesoluționate ca urmare a abrogării acestui act normativ, se va proceda la efectuarea compensării sumelor respective.

Sumele ce se compensează sunt sume reprezentând accizele achitate de beneficiari până la data de 31 decembrie 2003 și necompensate.

3. La pct. 1.1 din procesul-verbal de compensare, beneficiarul înscrie pe propria răspundere suma reprezentând contravaloarea facturilor neachitate furnizorului menționat la pct. 2, iar la pct. 1.2, suma reprezentând accize rămase necompensate până la data încheierii acestuia, în limita căreia se efectuează compensarea, toate exemplarele originale ale procesului-verbal de compensare fiind apoi transmise furnizorului respectiv, în vederea confirmării obligațiilor pe care i le datorează acestuia.

3. După depunerea cererii de compensare organul de inspecție fiscală va proceda la efectuarea controlului asupra realității datelor conținute de aceste situații, verificând atât documentele care au stat la baza întocmirii situației respective, cât și cuantumul obligațiilor fiscale datorate, calculând inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acelor obligații.

Data stingerii sumelor solicitate la compensare de beneficiari este data depunerii cererii de compensare.

4. După confirmarea sumelor, furnizorul transmite cele 4 exemplare ale procesului-verbal de compensare organului fiscal teritorial în a cărui evidență este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, care, la rândul său, înscrie la pct. 3.1 din procesul-verbal de compensare cuantumul obligațiilor datorate la bugetul de stat de furnizorul respectiv,

4. Prin raportul scris emis de organul de inspecție fiscală se stabilesc suma reprezentând valoarea accizelor la care este îndreptățit beneficiarul la compensare, precum și

pe felurile de impozite și taxe prevăzute la pct. 1. Dobânzile și penalitățile de întârziere se vor înscrie separat.

5. După efectuarea stingerii obligațiilor nominalizate în procesul-verbal de compensare la pct. 3.2, în limita sumei înscrise la pct. 1.2, exemplarele procesului-verbal de compensare sunt transmise la organul fiscal în a cărui evidență se află înregistrat beneficiarul, în vederea efectuării stingerii sumei reprezentând accize rămase necompensate.

6. În cazul în care suma rămasă de compensat este egală cu suma reprezentând datoriile rezultate din relațiile contractuale, organul fiscal în a cărui evidență este înregistrat beneficiarul înscrie la pct. 4.1 din procesul-verbal de compensare suma care s-a compensat, respectiv suma înscrisă la pct. 3.2, care trebuie să fie egală cu cea înscrisă la pct. 1.1 și 1.2, își oprește un exemplar, iar pe celelalte le transmite după cum urmează:

- un exemplar beneficiarului;
- un exemplar furnizorului;
- un exemplar organului fiscal la care este înregistrat furnizorul.

7. În situația în care suma accizelor rămase necompensate, respectiv suma înscrisă la pct. 1.2 din procesul-verbal de compensare este mai mare decât suma provenită din relațiile contractuale înscrisă la pct. 1.1, organul fiscal în a cărui evidență este înregistrat beneficiarul înscrie la pct. 4.1 din respectivul proces-verbal de compensare suma care s-a stins, iar diferența rămasă nestinsă o înscrie la pct. 4.2, își

reține un exemplar, iar pe celelalte le transmite conform prevederilor pct. 6.

8. Pentru diferența rămasă necompensată, beneficiarul poate iniția un alt proces-verbal de compensare pentru sumele datorate altui furnizor.

9. În cazul în care suma înscrisă la pct. 1.2 din procesul-verbal de compensare, reprezentând accize rămase necompensate, este mai mică decât suma facturilor neachitate înscrisă la pct. 1.1, organul fiscal în a cărui evidență este înregistrat beneficiarul înscrie la pct. 4.1 suma care s-a compensat reprezentând suma accizelor rămase necompensate și care este cea de la pct. 3.2, își reține un exemplar al procesului-verbal de compensare, pe celelalte transmițându-le în ordinea prevăzută la pct. 6 din prezentele norme metodologice.

10. Data compensării obligațiilor datorate la bugetul de stat, pentru furnizor și beneficiar, este data la care directorul executiv adjunct din cadrul unității fiscale a aprobat operațiunile de compensare conform sumelor menționate la pct. 3.2, pentru furnizor și, respectiv, cea menționată la pct. 4.1, pentru beneficiar, astfel cum se precizează și prin prevederile art. 111 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

11. Reflectarea în contabilitatea beneficiarilor și a furnizorilor a operațiunilor de compensare, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice, se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile.

ANEXĂ
la normele metodologice

Societatea Comercială¹⁾
Domiciliul fiscal

PROCES-VERBAL Nr. /
de compensare a obligațiilor de plată, potrivit prevederilor art. VIII alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare,
în relația cu²⁾

COD FISCAL

1.
2.

Explicații	Nr. rând	Suma — lei —
1.1. Suma reprezentând contravaloarea facturilor neachitate datorate de beneficiar ³⁾ până la data încheierii procesului-verbal	1
1.2. Suma reprezentând accize rămase necompensate, în limita căreia se compensează suma facturilor neachitate	2
Răspundem pentru datele de mai sus,		
<i>Director,</i> L.S. Data	<i>Conducătorul compartimentului financiar-contabil,</i>	
2. Societatea comercială furnizoare ²⁾		
Confirmăm exactitatea datelor de la pct. 1.1		
<i>Director,</i> L.S. Data	<i>Conducătorul compartimentului financiar-contabil,</i>	

1) Denumirea completă a societății de transport naval.

2) Denumirea completă a furnizorului.

3) Se înscrie denumirea beneficiarului.

Explicații	Nr. rând	Suma — lei —
3. Organul fiscal teritorial în a cărui evidență se află înregistrat furnizorul ¹⁾		
3.1. Obligații datorate bugetului de stat de ¹⁾		
în sumă totală de, din care:	3
a) 01.01.01 Impozit pe profit de la agenții economici*)	4
b) 01.01.01 Accesorii aferente impozitului pe profit de la agenții economici	5
c) 08.01.03 Impozit pe dividende de la societățile comerciale	6
d) 08.01.03 Accesorii aferente impozitului pe dividende de la societățile comerciale	7
e) 13.01 Taxa pe valoarea adăugată	8
f) 13.01 Accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată	9
g) 14.01 Accize	10
h) 14.01 Accesorii aferente accizelor	11
i) 17.01.04 Taxa pe activitatea de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor minerale	12
j) 17.01.04 Accesorii aferente taxei pe activitatea de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor minerale	13
k) 17.01.24 Impozit pe țițeiul din producția internă și gazele naturale	14
l) 17.01.24 Accesorii aferente impozitului pe țițeiul din producția internă și gazele naturale	15
m) 22.01.07 Venituri din concesiuni și închirieri	16
n) 22.01.07 Accesorii aferente veniturilor din concesiuni și închirieri	17
o) 22.01.11 Vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate	18
p) 22.01.11 Accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate	19
q) 09.01.09 Contribuția agenților economici pentru persoanele cu handicap	20
r) 09.01.09 Accesorii aferente contribuției agenților economici pentru persoanele cu handicap	21
<i>Director executiv adjunct,</i> L.S.		
<i>Șef serviciu,</i>		
3.2. Se sting obligațiile către bugetul de stat ale ¹⁾		
....., în sumă totală de	22
din care:		
a) 01.01.01 Impozit pe profit de la agenții economici*)	23
b) 01.01.01 Accesorii aferente impozitului pe profit de la agenții economici*)	24
c) 08.01.03 Impozit pe dividende de la societățile comerciale	25
d) 08.01.03 Accesorii aferente impozitului pe dividende de la societățile comerciale.....	26
e) 13.01 Taxa pe valoarea adăugată	27
f) 13.01 Accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată	28
g) 14.01 Accize	29
h) 14.01 Accesorii aferente accizelor	30
i) 17.01.04 Taxa pe activitatea de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor minerale	31
j) 17.01.04 Accesorii aferente taxei pe activitatea de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor minerale	32
k) 17.01.24 Impozit pe țițeiul din producția internă și gazele naturale	33
l) 17.01.24 Accesorii aferente impozitului pe țițeiul din producția internă și gazele naturale	34
m) 22.01.07 Venituri din concesiuni și închirieri	35
n) 22.01.07 Accesorii aferente veniturilor din concesiuni și închirieri	36
o) 22.01.11 Vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate	37

¹⁾ Denumirea completă a furnizorului.

*) În cazul IMM-urilor se va completa cu impozitul pe venitul microîntreprinderilor.

Explicații	Nr. rând	Suma — lei —
p) 22.01.11 Accesorii aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate	38
q) 09.01.09 Contribuția agenților economici pentru persoanele cu handicap	39
r) 09.01.09 Accesorii aferente contribuției agenților economici pentru persoanele cu handicap	40
APROBAT COMPENSAREA		
<i>Director executiv adjunct,</i>	<i>Șef serviciu,</i>	
.....	
L.S.		
Data		
4. Organul fiscal teritorial în a cărui evidență se află înregistrat beneficiarul efectuează stingerea		
4.1. Organul fiscal teritorial în a cărui evidență se află înregistrat beneficiarul înscrie suma care s-a stins prin compensare		
	41
4.2. Organul fiscal teritorial în a cărui evidență se află înregistrat beneficiarul înscrie suma rămasă nestinsă (pct. 1.2—3.2)		
	42
<i>Director executiv adjunct,</i>	<i>Șef serviciu,</i>	
.....	
L.S.		

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind asigurarea informării corecte și a pluralismului

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor de programe audiovizuale,

convinși că libertatea de exprimare și asigurarea accesului neîngrădit la orice informație de interes public constituie fundamente esențiale ale unei societăți democratice, ținând seama de faptul că exercitarea dreptului la libera exprimare comportă îndatoriri și responsabilități,

având în vedere obligația radiodifuzorilor de a informa publicul prin prezentarea corectă și imparțială a faptelor și a evenimentelor, ca și obligația Consiliului Național al Audiovizualului de a asigura respectarea exprimării pluraliste de idei și opinii, precum și pluralismul surselor de informare a publicului,

în temeiul art. 3 alin. (2) și al art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

membrii Consiliului Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În programele de știri informarea în probleme de interes public, de natură politică, economică, socială și culturală, trebuie să respecte următoarele principii:

a) asigurarea imparțialității, echilibrului și favorizarea liberei formări a opiniilor prin prezentarea principalelor puncte de vedere aflate în opoziție, în perioada în care problemele sunt în dezbatere publică;

b) asigurarea unei distincții clare între faptele și opiniile prezentate;

c) evitarea oricăror forme de discriminare, în special pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau etnie.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) sunt respectate și în cazul în care punctele de vedere exprimate aparțin experților, jurnaliștilor, reprezentanților partidelor neparlamentare, minorităților, organizațiilor neguvernamentale, sindicatelor și patronatelor.

(3) Prezentarea principalelor puncte de vedere aflate în opoziție se asigură, de regulă, în cadrul aceleiași emisiuni sau, în mod excepțional, în emisiunile următoare; în cazul în care cei solicitați refuză să-și precizeze punctul de vedere, acest fapt se menționează pe post.

Art. 2. — Principiile enunțate la alin. (1) al art. 1 nu exclud posibilitatea radiodifuzorului de a-și exprima opinia în legătură cu subiectul prezentat.

Art. 3. — În vederea respectării și garantării prevederilor alin. (1) și (2) ale art. 3 din Legea audiovizualului nr. 504/2003,

precum și a prevederilor art. 1 din prezenta decizie, radiodifuzorii nu pot difuza emisiuni audiovizuale editate, prezentate, moderate sau realizate de parlamentari, reprezentanți ai administrației publice centrale și locale, reprezentanți ai Administrației Prezidențiale, persoane cu funcții în structura partidelor politice sau purtători de cuvânt ai acestora, persoane desemnate public să candideze sau care și-au anunțat public intenția de a candida la alegerile locale, parlamentare sau prezidențiale.

Art. 4. — (1) În aplicarea art. 1 alin. (1) lit. a), radiodifuzorii aflați sub jurisdicția României vor respecta regula celor trei părți, după cum urmează:

a) o treime din timpul total destinat exprimării punctelor de vedere ale reprezentanților puterii și opoziției va fi alocată opoziției parlamentare (senatori, deputați, persoane cu funcții de conducere în partide, primari, consilieri locali și județeni);

b) o treime din timpul total destinat exprimării punctelor de vedere ale reprezentanților puterii și opoziției va fi alocată reprezentanților autorității publice centrale (primul-ministru, miniștri, secretari de stat, prefeți și purtători de cuvânt ai acestora);

c) o treime din timpul total destinat exprimării punctelor de vedere ale reprezentanților puterii și opoziției va fi alocată partidelor care formează majoritatea parlamentară (senatori, deputați, persoane cu funcții de conducere în partide, primari, consilieri locali și județeni).

(2) Se exceptează de la regula celor trei părți timpul alocat primului-ministru, atunci când acesta reprezintă România la evenimente internaționale oficiale, interne sau externe.

Art. 5. — În emisiunile de dezbatere, de divertisment și sportive reprezentanții puterii și opoziției, în cazul în care sunt invitați, vor beneficia de condiții egale de exprimare.

Art. 6. — În cadrul programelor de știri și dezbateri care abordează probleme de interes public privind minoritățile etnice, religioase sau sexuale se va prezenta și punctul de vedere al acestora.

Art. 7. — Radiodifuzorii trebuie să precizeze calitatea politică a persoanelor care își exprimă punctele de vedere în cadrul programelor audiovizuale.

Art. 8. — În cadrul emisiunilor cu caracter informativ radiodifuzorii trebuie să respecte următoarele reguli:

a) rigoare și exactitate în redactarea și prezentarea informațiilor, astfel încât sensul știrilor să nu fie deformat prin modul de formulare, prin titluri, prin trunchiere sau prin alte procedee tehnice;

b) între subiectul tratat și imaginile ce însoțesc comentariul să existe o conexiune reală;

c) să se asigure o distincție clară între reconstituirea faptului cu ajutorul altor persoane și imaginile și/sau sunetul înregistrate la evenimentul real;

d) în cazul prezentării de materiale audiovizuale provenind din surse externe redacției, să se precizeze acest lucru;

e) în enunțarea unor ipoteze sau a unor relații de cauzalitate privind producerea unor eventuale catastrofe, să se solicite și un punct de vedere al unei persoane cu competență în domeniu;

f) sondajele de opinie prezentate să fie însoțite de următoarele informații:

— denumirea instituției care a realizat sondajul;

— data sau intervalul în care a fost efectuat sondajul și metodologia utilizată;

— dimensiunea eșantionului și eroarea maximă de eșantionare;

— solicitantul sondajului;

g) televotul sau anchetele făcute pe stradă să nu fie prezentate ca fiind reprezentative pentru opinia publică sau pentru un anumit grup social sau etnic.

Art. 9. — (1) În cazul informării asupra unor accidente, dezastre sau tragedii colective, se va evita accentuarea gratuită a stării de îngrijorare și se vor cita sursele de informare.

(2) Se vor evita speculațiile asupra evenimentelor tragice, a cauzelor și consecințelor lor ori prezentarea repetată a unor imagini șocante, pentru a nu provoca temeri inutile sau panică în rândul publicului.

(3) Nu se va preciza numele victimelor, până la comunicarea sau confirmarea oficială a acestora.

Art. 10. — (1) Radiodifuzorii care dau publicității date, informații, avertizări și prognoze meteorologice sunt obligați să precizeze sursa de informare.

(2) Serviciile publice de radio și televiziune sunt obligate să aducă la cunoștință publicului, în mod repetat, informațiile, prognozele generale și avertizările meteorologice referitoare la fenomenele meteorologice periculoase, furnizate de Centrul meteorologic național.

Art. 11. — În vederea informării corecte a populației despre iminența producerii unor dezastre și a zonelor de risc potențial, despre măsurile de prevenire, de intervenție operativă și de refacere în cazul dezastrelor (calamități naturale și alte catastrofe), pentru diminuarea efectelor sociale, economice și ecologice ale acestora radiodifuzorii au obligația să confrunte informațiile primite din surse proprii sau de la colaboratori ocazionali cu informațiile deținute de autoritățile competente, înainte de a transmite știri și puncte de vedere care pot genera panică în rândul populației; în cazul în care versiunile primite diferă, se va transmite în mod obligatoriu și informația provenită de la sursa autorizată legal, cu menționarea acesteia.

Art. 12. — (1) Informațiile și comunicatele oficiale ale autorităților publice cu privire la dezastre, la starea de urgență sau la starea de asediu se difuzează integral și cu prioritate.

(2) În conformitate cu prevederile legale, decretul de instituire a stării de asediu sau a stării de urgență, împreună cu măsurile urgente de aplicare, se aduc neîntârziat la cunoștința populației; decretul se difuzează pe posturile de radio și de televiziune în cel mult două ore de la semnare și este difuzat în mod repetat în primele 24 de ore de la instituirea stării de asediu sau de urgență.

(3) Informațiile cu privire la starea de asediu sau la starea de urgență, cu excepția celor referitoare la dezastre, se dau publicității numai cu avizul autorităților militare.

(4) Pe timpul stării de asediu sau al stării de urgență radiodifuzorii sunt obligați să transmită, cu prioritate, mesajele autorităților militare, la cererea acestora.

Art. 13. — (1) Prezența siglei serviciului de programe de televiziune pe întreaga durată a difuzării, cu excepția timpului afectat publicității, este obligatorie.

(2) Afișarea pe ecran a informațiilor ce se impun pentru precizarea caracterului transmisiei este obligatorie în următoarele cazuri:

a) la transmiterea în direct a unor emisiuni, evenimente sau manifestări, cu excepția buletinelor de știri, se va face mențiunea „transmisiune în direct” sau „direct” pe întreaga durată a emisiunii ori transmisiei;

b) la difuzarea, în reluare, a emisiunilor informative, politice, social-economice, sportive, culturale, religioase și de divertisment se va face mențiunea „reluare” sau „în reluare”, pe întreaga durată a difuzării acestora.

Art. 14. — În cazul utilizării unor imagini și/sau înregistrări sonore de arhivă în alte emisiuni decât cele având caracter retrospectiv declarat, este obligatorie informarea publicului prin mențiunea „arhivă”; data filmării sau a înregistrării trebuie precizată dacă este necesară pentru înțelegerea corectă a informației.

Art. 15. — Încălcarea de către radiodifuzori a prevederilor prezentei decizii se sancționează potrivit dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 504/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 16. — Începând cu data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, se abrogă Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 274/2003 privind asigurarea informării corecte a opiniei publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 6 octombrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Ralu Filip

București, 9 martie 2004.
Nr. 40.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro